

покращують рівень підготовки молодих лікарів та зводять до мінімуму ризику та негативні наслідки в роботі з реальними пацієнтами без належної підготовки, покращуючи навички виконання медичних маніпуляцій та спілкування з пацієнтами.

Список використаних джерел

1. Ледінгем МакА, Харден Р.М. Дванадцять порад щодо створення навчального закладу з клінічних навичок. Med Teach. 1998
2. Симуляційне навчання по спеціальності «Лікувальна справа» / М.Д. Горшков; ред. А.А. Свистунов.: Медіа, 2014. — 288 с.

РОЛЬ ТА ВИКОРИСТАННЯ СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ПІДВИЩЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ СТУДЕНТІВ НА КАФЕДРІ ПРОПЕДЕВТИКИ ВНУТРІШНІХ ХВОРОБ

Лукашевич І.В.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

Ключовим аспектом будь-якого навчання є його практична спрямованість. Симуляційна освіта є однією з основних методик практичної підготовки медичних фахівців у розвинених країнах. Відпрацювання навичок на симуляторах має доведену ефективність. Саме завдяки таким технологіям підготовка медичних фахівців максимально наближена до їхньої реальної діяльності. Видатний психолог та лікар К.К. Платонов писав про особливості навчання фахівців із використанням тренажерів: «Тренажер — це навчальний посібник, що дає змогу формувати навички, необхідні в реальних умовах праці» [1, 2]. У цьому відмінність тренажера від наочних посібників, які лише «полегшують» формування навичок за допомогою знань [3].

На кафедрі пропедевтики внутрішньої медицини створено всі умови, які дають можливість максимально ефективно й досконало оволодіти знаннями, а також відпрацювати основні професійні навички. Під час навчання студентів використовуються такі типи симуляторів:

- фантом — модель людини або його частини в справжню величину, що заміщує оригінал, який зберігає тільки деякі важливі його властивості (сприяє формуванню системи взаємопов'язаних умінь і навичок);
- манекен — фігура, на якій можна формувати систему взаємопов'язаних умінь і навичок;
- тренажер — пристрій для штучного створення (імітації) різних ситуацій або об'єктів, що дає змогу формувати певні навички та вміння;

- стандартизовані пацієнти;
- система ситуаційних завдань;
- навчальні ігри клінічного типу (дають змогу формувати вміння клінічного мислення);
- навчальні ігри організаційно-діяльнісного типу (сприяють формуванню професійних умінь і навичок організаційного характеру).

Саме таке комплексне використання різних симуляційних форма навчання є найбільш оптимальним, оскільки дає можливість більш повно й реалістично моделювати об'єкт у певній ситуації, придбати необхідні теоретичні та практичні знання, відпрацьовувати конкретні навички та алгоритми дії в конкретній клінічній ситуації, не завдаючи шкоди здоров'ю людини.

Практична підготовка студентів відбувається поетапно:

1. Визначення рівня володіння клінічними навичками на початку практичного заняття.
2. Навчання роботі на муляжах (демонстрація, пояснення).
3. Індивідуальне виконання (відпрацювання).
4. Робота в команді (інсценування, міждисциплінарні тренінги).
5. Перевірка викладачем рівня освоєння практичних навичок (обговорення, оцінювання — дебрифінг).

Оволодіння клінічними навичками за допомогою манекенів, тренажерів під наглядом викладача дає можливість студентам робити «безпечні» помилки, досягаючи в такий спосіб вищого рівня клінічної компетентності.

Отже, використання симуляційних технологій на кафедрі пропедевтики внутрішніх хвороб Буковинського державного медичного університету підвищує інтерес до процесу навчання і є важливою частиною в підвищенні професійної компетенції майбутніх лікарів.

Список використаних джерел

1. Этапы формирования навыков. Тренировка и тренажеры. [Електронний ресурс]. — Режим доступу: <http://psyera.ru/etapy-formirovaniya-navykov-trenirovka-i-trenazhery-929.htm>
2. Подковко Х.В. Інноваційні освітні технології у вищих медичних (фармацевтичних) навчальних закладах: перешкоди та перспективи впровадження / Х.В. Подковко // Вісник. Серія «Педагогічні науки». — 2016. — № 140. — С. 61–64.
3. Європейські стандарти освіти в симуляційній медицині. Досвід Одеського національного медичного університету / В. М. Запорожан, В. О. Ульянов, О. О. Тарабрін, О. С. Суслов, Д. С. Сажин // Медична освіта. Матеріали XV

Всеукраїнської науково-практичної конференції з міжнародною участю «Актуальні питання вищої медичної освіти в Україні» — 2018. — № 2.- С.89–91.

ДОСВІД ВИКОРИСТАННЯ ВІРТУАЛЬНИХ ТА СИМУЛЯЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ СЕРЕД СТУДЕНТІВ СТАРШИХ КУРСІВ У ЗАПОРІЗЬКОМУ ДЕРЖАВНОМУ МЕДИЧНОМУ УНІВЕРСИТЕТІ

Льовкін О.А., Романова К.Б., Скоба І.А.

Запорізький державний медичний університет, м. Запоріжжя

Формування професійних компетенцій у студентів старших курсів, розвиток і вдосконалення їхнього фахового мислення, що відбувається під час практичної підготовки — запорука професійної майстерності майбутніх медичних працівників. За умови якісного комплексного підходу до практичної підготовки студентів, при дотриманні єдиних вимог щодо виконання різних практичних навичок, маніпуляцій студентами покращується фахова підготовка майбутніх спеціалістів і скорочується період їхньої адаптації на робочих місцях [1]. Вирішити проблему якісного оволодіння практичними навичками та командної роботи при наданні екстреної домедичної допомоги дає симуляційне навчання [2, 3]. Симуляційне навчання — це сучасна технологія набуття практичних навичок, умінь та знань, що ґрунтується на реалістичному моделюванні та імітації клінічної ситуації з використанням різноманітного сучасного навчального обладнання. Головними ознаками симуляційного навчання можна вважати наявність штучно створеного імітованого середовища для навчання; можливість використання манекенів або статистів для повноти та реалістичності моделювання об'єкта в певній ситуації; відпрацювання конкретних практичних навичок із використанням сучасної апаратури без завдання шкоди здоров'ю людини; відпрацювання командної роботи в імітованій конкретній ситуації; наявність досвідчених викладачів (інструкторів), які мають багатий досвід лікувальної та навчальної роботи [2]. На базі Запорізького державного медичного університету (ЗДМУ) для проведення симуляційного навчання створений міжкафедральний тренінговий центр, який має сучасне оснащення.

Мета роботи — оцінити ефективність навчання студентів старших курсів ЗДМУ в умовах пандемії з використанням інтерактивної онлайн-платформи віртуальних пацієнтів «Body Interact» та симуляційних технологій.